

Piros betűk a naptárban: 2020. május 7.

ballagás a Nagymegyeri Kereskedelmi Akadémián

Mondják, hogy az élet, a nagy forgatókönyvíró mindig tartogat valami meglepetést a tarsolyában. A mostanit úgy nevezik: virtuális ballagás. A mai napon sajnos nem áll módunkban másként megélni e magasztos ünnepet, az ifjúkor e fontos mérföldkövét. Nem marad más, minthogy megnyissuk szívünket és bekapcsoljuk elménk időt, teret, képeket teremtő vetítógépét, hogy átérezzük az utolsó együtt töltött órák örömet, a búcsúzás ünnepi, keserédes ízeit, és hogy szívárványt fessünk az égboltra.

„Mindőtökben lánggal ég az ifjúság ígérete,
a hang, mely szólít egyre előre a jobb jövő felé.

Szívetekben tudás és tehetség.

Elmétekben az álmok bővizű forrása...

Lelketekben a holnap ígérete,

S én hiszek bennetek.”

Jean Lamey szavaival köszöntelek benneteket **Kedves Végzős Diákok**. Igen, mi hiszünk bennetek, legyünk szülők vagy tanáremberek. Ezzel a hittel bocsátunk ma útra benneteket. De várunk még a búcsúzással. A mai nap az emlékezés, a visszatekintés, a számadás, a múltról szóló leltárkészítés napja.

Az elmúlt négy év alatt láttunk benneteket megszeppent, félős, izguló diáknak, vidámnak, szomorúnak, betegnek, álbetegnek, felszabadult, időnként harsány, igazságosztó kamasznak, tehetséges versmondónak, énekesnek, felelős szervezőnek, ügyintézőnek, a diákcégek lelkes mozgatórugójának, a zöld iskola elhivatott aktivistájának, a világ dolgairól komolyan, felelősséggel gondolkodó fiatalnak. Visszapillantva elmondhatjuk, Kedves Végzősök, hogy osztályaitokat a sokszínűség jellemezte. Mindenki hozzátett közületek valamit a nagy műhöz, ki a szakma, ki a nyelvek területén, ki a természettudományok vagy a társadalomtudományok világában, ki pedig a sportban alkotott nagyot. Egy biztos, hogy mindnyájatokban ott rejlik a tehetség.

A ballagás a köszönetnyilvánítás és a búcsúzás ideje is. Eljött az idő, hogy búcsút intsetek tanáraitoknak, az iskola összes alkalmazottjának, az iskolatársaknak, az osztálytársaknak, a titkokkal teli tantermeknek, az iskolapadoknak. Sose felejtsetek, kedves **IV.B**-sek, lelkes osztályfőnökeiteket, **Sörös Angéla** tanárnőt és **Végh Vince** tanár urat, de ti sem, **IV.CM**-esek, **Baranyai Angéla** tanárnőt, kiknek szorgalmas, áldozatos, szakértő munkája és segítő törődése napról napra jelen volt négyéves utatokon.

Ma eljött az idő, hogy továbblépjetek az úton céljaitok felé. Mi hiszünk bennetek. Kívánom, hogy TI is higgyetek önmagatokban, képességeitekben, tudásotokban, akaratotokban. Ne féljete megragadni az élet adta lehetőségeket a kibontakozásra, dolgozzatok keményen, törekvéseiteket koronázza siker, de jusson időtök a boldogságra is! Kívánom, hogy tudjatok otthont teremteni. Legyetek családoknak megbízható támasza, az otthon küszöbének hűséges őrzője. Legyenek biztonságot nyújtó falaitok, hogy viharok idején tudjatok hová visszahúzódni, erőt gyűjteni az elkövetkező erőpróbákra.

Most induljatok és fessetek szívárványt az égboltra!

Horváth Erzsébet

iskolaigazgató

